

— V okviru tretjega dela pritožnik navaja, da so v obrazložitvi Sodišča za uslužbenca vsebinske nepravilnosti, povezane z izkrivljanjem ali neupoštevanjem dokazov, ki so mu bili predloženi (točke 80, 81, 85, 88 in 90 izpodbijane sodbe).

Tožba, vložena 6. junija 2011 – Gooré proti Svetu

(Zadeva T-285/11)

(2011/C 238/38)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Charles Kader Gooré (Abidjan, Slonokoščena obala) (zastopnik: F. L. Meynot, odvetnik)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— Uredbo Sveta (EU) št. 330/2011 z dne 6. aprila 2011 o spremembi Uredbe (ES) št. 560/2005 o uvedbi določenih posebnih omejevalnih ukrepov zoper nekatere osebe in subjekte glede na razmere v Slonokoščeni obali razglasi za nično v delu, ki se nanaša na vpis imena Charlesa Kadera Gooréa v seznam Priloge II (in ugotovi, da se zanj ne uporablja),

— Svetu Evropske unije naloži, da Charlesu Kaderu Gooréu plača odškodnino za nastalo škodo v znesku petdeset tisoč evrov (50 000 EUR),

— Svetu Evropske unije naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev svoje tožbe navaja dva tožbena razloga.

1. Prvi tožbeni razlog je bistvena kršitev postopka. Tožeča stranka očita Svetu Evropske unije, po eni strani, kršitev obveznosti obrazložitve in, po drugi strani, kršitev načela sorazmernosti v delu, v katerem omejevalni ukrepi presegajo to, kar je nujno za doseganje ciljev, ki jih zasleduje Svet Evropske unije.

2. Drugi tožbeni razlog je kršitev pogodb. Tožeča stranka očita Svetu Evropske unije, po eni strani, kršitev pravice do obrambe v delu, v katerem vsi elementi, ki upravičujejo ukrep, niso bili nikoli sporočeni tožeči stranki in, po drugi strani, kršitev lastninske pravice.

Tožba, vložena 6. junija 2011 – Heitkamp BauHolding proti Komisiji

(Zadeva T-287/11)

(2011/C 238/39)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Heitkamp BauHolding GmbH (Herne, Nemčija) (zastopnik: W. Niemann, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka predlaga,

— naj se odločba tožene stranke z dne 26. januarja 2011, kakor je bila spremenjena 15. aprila 2011 in ki po dosedanjem vedenju tožeče stranke še ni bila objavljena v Uradnem listu Evropske unije, razglasi za nično;

— naj se toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja te tožbene razloge.

— Pri sanacijski klavzuli iz člena 8c(1)(a) nemškega zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (Körperschaftsteuergesetz, v nadaljevanju: KStG) naj ne bi šlo za pomoč v smislu člena 107 PDEU. Pri klasifikaciji referenčnega sistema je tožena stranka storila napako, s tem ko je izhajala iz referenčnega sistema „Predpisi o odbitku izgube pri pravnih osebah, pri katerih pride do pridobitve deleža“. Tožeča stranka nasprotno meni, da je dejansko prenos izgub za nedoločen čas pravi referenčni sistem, pri čemer se tak prenos uporabi tudi v primeru davka od dohodkov pravnih oseb kot izraz objektivnega neto principa.

— V členu 8c KStG predvidena prepoved prenosa izgube bi morala biti zato opredeljena kot izjema, medtem ko naj bi sanacijska klavzula iz člena 8c(1)(a) KStG pomenila – kot izjema od te prepovedi – ponovno uveljavitev splošnega pravila, ki tudi v primeru sanacije uveljavlja načelo sorazmernosti glede zmožnosti prispevati v državno blagajno (Leistungsfähigkeitsprinzip).

— Tožena stranka sicer navaja, da „nemški sistem davkov od dohodkov pravnih oseb v veljavni različici pomeni referenčni sistem“, spregleda pa, da je po sprejetju zakona o pospeševanju gospodarske rasti (Wachstumsbeschleunigungsgesetz) pravni položaj v Zvezni republiki Nemčiji spremenjen. Po uvedbi klavzule o tihih rezervah v člen 8c KStG naj bi bilo mogoče v zdravih podjetjih izgube še

naprej odštevati in prenašati, če sprememba imetnikov deležev ni večja od tihih rezerv ali jim je enaka. V tem pogledu bi bilo za zdrava podjetja klavzulo o tihih rezervah mogoče razumeti kot drugo plat sanacijske klavzule za podjetja v krizi, sicer bi bila podjetja, potrebna sanacije, celo strukturno prizadeta.

- Neenako obravnavanje – ki ga graja tožena stranka – gospodarsko zdravih in sanacije potrebnih podjetij, do katerega pripelje uporaba sanacijske klavzule, naj v tem smislu ne bi pomenilo selektivnega ukrepa, temveč, nasprotno, konkretizacijo načela sorazmernosti glede zmožnosti prispevati v državno blagajno, ki je od nekdanj ustavnopravno utemeljeno v nemški ustavi. Zato naj bi šlo za notranjo logiko referenčnega sistema. Sanacijska klavzula naj bi bila v tem smislu skladna z temeljnimi ali vodilnimi načeli nemškega [davčnega] sistema.
- Upoštevanje temeljna načela naj bi bila uvedba sanacijske klavzule v člen 8c KStG vsekakor ukrep, „ki je upravičen z naravo ali notranjo strukturo sistema“ in ki to notranjo strukturo le delno uveljavlja.

Tožba, vložena 7. junija 2011 – Deutsche Bahn in drugi proti Komisiji

(Zadeva T-289/11)

(2011/C 238/40)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeče stranke: Deutsche Bahn AG (Berlin, Nemčija), DB Mobility Logistics AG (DB ML AG) (Berlin, Nemčija), DB Energie GmbH (Frankfurt na Majni, Nemčija), DB Schenker Rail GmbH (Mainz, Nemčija), DB Schenker Rail Deutschland AG (Mainz, Nemčija) (zastopniki: W. Deselaers, J. S. Brückner in O. Mross, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeče stranke predlagajo,

- naj se odločba o pregledu Komisije z dne 14. marca 2011, ki je bila vročena 29. marca 2011, razglasi za nično;
- naj se za ničn razglasi vsak ukrep, ki je bil sprejet na podlagi pregleda, ki je bil izveden na podlagi te protipravne odločbe;
- naj se Komisiji zlasti naloži vračilo vseh kopij dokumentov, ki so bile narejene v okviru pregleda, Ob opozorilu, da bo Splošno sodišče v nasprotnem primeru njeno bodočo odločbo razglasilo za nično; in
- naj se Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke predlagajo, naj se za ničn razglasi sklep Komisije K(2011) 1774 z dne 14. marca 2011 (zadevi COMP/39.678 in COMP/39.731) o odreditvi pregleda v skladu s členom 20(4) Uredbe Sveta (ES) št. 1/2003 ⁽¹⁾ v družbi Deutsche Bahn AG in vseh pravnih osebah, ki jih neposredno ali posredno obvladuje, zaradi morebitnega dajanja prednosti hčerinskim družbam prek sistema popustov za dobavo elektrike za železnice.

V utemeljitev tožbe uveljavljajo tožeče stranke štiri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev temeljne pravice do nedotakljivosti stanovanja, ker ni bila pridobljena predhodna sodna odobritev.
2. Drugi tožbeni razlog: kršitev temeljne pravice do učinkovitega pravnega sredstva, ker ni bilo predhodnega sodnega nadzora sklepa o pregledu tako iz dejanskega kot tudi pravnega vidika.
3. Tretji tožbeni razlog: kršitev pravice do obrambe zaradi preširokega in nenatančnega opisa predmeta pregleda („fishing expedition“).
4. Četrty tožbeni razlog: kršitev načela sorazmernosti. Sklep o pregledu je nesorazmeren, ker je tožeča stranka sistem popustov glede elektrike za železnice že več let transparentno izvajala, ker so ga nemški organi in sodišča mnogokrat preverili in ga ocenili kot skladnega s pravom konkurence in ker bi bilo na vprašanje, ki je po mnenju Komisije odločilno, namreč, ali je sistem popustov „objektivno utemeljen“, mogoče odgovoriti z manj obremenjujočim ukrepom, z zahtevo po informacijah.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 Pogodbe (UL 2003, L 1, str. 1).

Tožba, vložena 7. junija 2011 – Deutsche Bahn in drugi proti Komisiji

(Zadeva T-290/11)

(2011/C 238/41)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeče stranke: Deutsche Bahn AG (Berlin, Nemčija), DB Mobility Logistics AG (DB ML AG) (Berlin, Nemčija), DB Netz AG (Frankfurt na Majni, Nemčija), Deutsche Umschlaggesellschaft Schiene-Straße mbH (DUSS) (Bodenheim, Nemčija), DB Schenker Rail GmbH (Mainz, Nemčija), DB Schenker Rail Deutschland AG (Mainz, Nemčija) (zastopniki: W. Deselaers, J. S. Brückner in O. Mross, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija